

Bogácsi

Tél

1998

**VIII. évfolyam
4. szám**

*Békés boldog karácsonyt kívánunk
valamennyi falubelinek!*

Közmeghallgatással egybekötött falugyűlés

1998. október 12-én közmeghallgatással egybekötött falugyűlés volt Bogácson a Művelődési Házban. A falugyűlést Csetneki Ernőné jegyző nyitotta meg, majd a képviselőtestület nevében Szajlai Sándor polgármester köszöntötte a megjelenteket. A közmeghallgatás alkalmából a polgármester tájékoztatást adott a képviselő-testület elmúlt 4 éves választási ciklusban és egyben 1998. évben végzett munkájáról.

A képviselő-testület 4 éves programját úgy tervezte meg, hogy figyelembe vette anyagi lehetőségeit, ehhez igazította céljait, és arra törekedett, hogy célkitűzéseinek végrehajtásával megteremtse községünk további fejlesztési lehetőségeit, ezen túl a lakossági közterhek mérséklését is szem előtt tartotta.

Települési üzemeltetéssel összefüggő elképzelések a következők voltak:

- Vízvezetéképítés
- Szennyvízcsatorna-építés
- Belvízrendezés megkezdése
- Úthálózat felújítása és járdák építése
- Ingyenes szemétszállítás
- Park építése
- Kábel-tv- hálózat megépítése

A legnagyobb nyereséget produkáló működő vagyonunk a fürdő és az ahhoz tartozó kemping.

Községünk további fejlődésének sarkalatos pontja a fürdő további fejlesztése.

Az elmúlt években kiváltottuk magánerosztó bevonásával a régi fabódés pavilonokat. Ez évben hozzákezdtek a fürdőfejlesztés I.

üteméhez, amiben szerepel: szabadtéri iker gyógykúra medence építése, 3 db régi medence felújítása, hátsó pavilonsor-építés, közös öltöző tetőterének beépítése, szociális épület felújítása, és a legnagyobb fejlesztés a szolgáltatóház megépítése, amiben helyet kap a gyógyászati részleg, valamint szauna, szolárium, büfé, információs iroda, kör ülő-fürdőmedence, a tetőtérben apartmanok kialakítása. E fejlesztésekhez tartozik a földalatti hőcserélők felújítása. A fürdőfejlesztés II. ütemére is be van nyújtva a pályázat, ebben szerepel a fürdő területén viakolor burkolás, főbejárat előtti terület rendezése, a kempingben lévő 14 db faház téliesítése, központi fűtéssel való ellátása.

A jelzett illetve tervezett beruházások befejeződhetnek 1999. december 31-ig.

A gyógyszerellátásokkal bővített fürdő üzemeltetésében minőségi változás fog bekövetkezni.

Igényként jelentkezett az iskola és óvoda bővítése. E kettő intézmény bővítéséhez elkészült az engedélyezési tervdokumentáció. A Megyei Területfejlesztési Tanácshoz a pályázat be van nyújtva, bízunk benne, hogy eredményes lesz és a jövő év szeptemberére elkészül az építkezés.

A polgármester tájékoztatója után szót kértek:

Várnai Imre: Az Ibolya úton feltétlenül szükséges a csapadékvíz-elvezetés problémájának megoldása. Felhívta a figyelmet a

község tisztaságának óvására, rengeteg a közterületen szétszórta hulladék.

Bredák Lászlóné: Az ingatlan előtti útszakasz nem belátható a bokrok miatt, ez így balesetveszélyes. A Táncsics utat a Dózsa György úttal összekötő „kisköz” kitisztítása feltétlenül szükséges, ugyanis esőzésekor ott nagy mennyiségű csapadékvíz zúdul be. A Fürdő közelsége miatt szezonban az ingatlan előtti zsákutcában nem lehet közlekedni az ott parkoló autók miatt.

Kotelkó Jánosné: A Fülöszigetnél lévő híd nagyon keskeny autóval nehezen lehet rajta közlekedni, valamint kérte a patakmeder tisztítását.

Daragó Miklós: Gratulált a testületnek az elmúlt 4 évben végzett munkájához.

Javasolta az autóbussz-megálló felújítását, a megsüllyedt aszfaltos utak helyreállítását, a csapadékvíz megfelelő elvezetését, a patakmedrek és külterületi utak helyreállítását.

Szajlai László: A község területén helyre kell állítani az úthálózatot.

A falugyűléshez hozzászóltak továbbá: Majnár István, Fodor József, Benyovszki Pál, Hegyi Albin, Ivádi Pál.

A polgármester minden feltett kérdésre érdemi választ adott.

Csetneki Ernőné jegyző megköszönte a jelenlévők figyelmét, a közmeghallgatással egybekötött falugyűlést bezárta.

Az alakuló ülésekről ...

Bogács Község Képviselő-testülete 1998. október 27-én, míg a Cigány Kisebbségi Önkormányzat november 11-én tartotta alakuló ülését.

A képviselő-testület alakuló ülését Nyeste István korelnök nyitotta meg, majd Vajdovics Andrásné (Farnoszi Mária) a Helyi Választási Bizottság elnöke tájékoztatást adott a helyi önkormányzati képviselők és polgármester-választás eredményéről, majd átadta a testület tagjai és a polgármester részére a megbízólevelet. Ezt a képviselő-testület eskütétele követte, majd a polgármester is eleget tett az önkormányzati törvényben előírt eskütételi kötelezettségének, vette az ülés vezetését a korelnöktől. Az alakuló ülésen megválasztották az alpol-

gármestert Verhóczki Sándor személyében, majd az alábbi bizottságokat hozták létre:

Ügyrendi Bizottság

elnök: Nyeste István

tagok: Farkas Frigyes, Kiss Lajos

Pénzügyi Bizottság:

elnök: Verhóczki Józsefné

tagok: Kiss Anna, Szerencsi Miklósné

Szociális Bizottság:

elnök: Daragó Endre

tagok: Dr. Képes Ildikó Anna, Kiss Lajos
Vasas Lászlóné külső tag

Szítai András a cigány kisebbségi önk. tagja

Az alakuló ülésen megbízást adott a képviselő-testület az Ügyrendi Bizottságnak a

Szervezeti és Működési Szabályzat felülvizsgálatára és a képviselő-testület 1999. februári ülése elé terjesztésére jóváhagyásra.

A Cigány Kisebbségi Önkormányzat 1998. november 11-i alakuló ülését Pusomai Károly korelnök nyitotta meg. Vajdovics Andrásné a Helyi Választási Bizottság elnöke tájékoztatást adott a választások eredményéről, majd átadta a megbízóleveleket.

A Cigány Kisebbségi Önkormányzat tagjainak eskütétele után elnöknek választották Horváth József, elnökhelyettesnek Pusomai Károly kisebbségi képviselőket.

A Cigány Kisebbségi Önkormányzat irodája a Könyvtár épületében lévő volt kártyaszoba lesz, melyet az Önkormányzat ki-festetett, berendezett.

*Csetneki Ernőné
jegyző*

Csúcsot döntött a fürdő

Az 1998-as fürdőszézon is úgy kezdődött, mint a többi. Kissé vontatottan indult meg a vendégforgalom. A fürdő területén folyó beruházások kissé elhúzódtak, sebeket ejtettek a szép területen. Az ott dolgozók (értem ezen a fürdőalkalmazottakat és a vendéglátóegységek dolgozóit) egészségesen türelmetlenek voltak. Május, június hónapban nem hallottam mást, mint „nincs vendég, nem lesz jó a nyár stb”. Hiába bizonygattam, hogy a statisztika szerint a forgalom az előző évek azonos időszakával egyenlő.

Aztán berobbant a júliusi, augusztusi kánikula, s vele a rengeteg vendég. Nagyon sok a visszatérő törzsvendég, akik figyelik a történéseket, nem hagyják szó nélkül a változásokat pozitív és negatív értelemben egyaránt. A vendégforgalom alakulásában nagy szerepe van annak, hogyan fogadjuk az ideérkezőket, hogyan szolgáljuk ki őket. Úgy érzem, nekünk fürdődolgozóknak sikerült kialakítani vendégeinkkel a jó kapcsolatot, s a fürdőt és kempinget szorgos munkával vonzóvá tenni.

A fürdő alapvetően meghatározza a Bogácson élő emberek gyarapodását, életminőségének javulását. Közvetlen módon jelentős bevételi forrása az Önkormányzatnak.

Büszkén mondhatom, hogy az országban kevés fürdő dicsekedhet nyereséggel, főleg ilyen mértékűvel, mint a bogácsi. Ezek a nyereségek – forintok

– megjelennek az intézmények működésénél, infrastrukturális beruházásokban. A fürdő léte miatt ide látogató vendégek jelentős bevételhez juttatják a lakosságot, hiszen nagyon sok üzlet, vendéglátóegység, pincesor vevőkörét a fürdővendégek adják. Ezenkívül nem lehet elfeledkezni a szállóvendégek által itt hagyott jövedelemről sem, mely nagyon sok bogácsi családnak biztos megélhetési forrás. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni, hogy könnyebb a vendégeket idecsalogatni, mint megtartani. Említettem korábban, hogy figyelik és észrevételezik a változásokat. Feladatot ad ez az Önkormányzatnak, hiszen most már aprópénzre kell váltani az ígéreteket. Szükséges a nyereség visszaforgatása új beruházások megvalósítására, medencék, öltözők, kabinok felújítására, a korábbi és a következő beruházások okozta sebek eltüntetésére, kempingezési feltételek javítására. Ez szolgálja a nagyközösség, a falu és mondhatom, hogy tágabb környezetünk – a Bükkalja – érdekét, hiszen aki fürdőt épít a jövőt építi.

Voltak ettől sokkal többen is

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden bogácsinak békés, boldog karácsonyt

*Kiss Anna
fürdővezető*

Fürdő ünnepi nyitva tartása

December

24. csütörtök	zárva
25. péntek	zárva
26. szombat	nyitva
27. vasárnap	nyitva
31. csütörtök	nyitva

1999. január

1. péntek 11.00 - 17.00 óráig nyitva

Heinrich Heine:

A HÁROMKIRÁLYOK NAPKELETRŐL

*A háromkirályok napkeletről
bezörgettek minden házba:
Melyik a betlehemi út,
Te kedves fiú, te leányka?*

*De nem tudta ifjú és nem tudta vén,
és tovább ballagtak hárman:
egy csillagocskát követtek ők
mely tündöklött kedves-vidáman.*

*És József háza fölött megállt.
Ott bementek, meghajoltak:
a kis borjú rítt, a gyermek sírt,
és a háromkirályok danoltak.*

TÁTIKA 1998.

Hagyományainkhoz híven 1998. november 28-án immáron harmadik alkalommal került megrendezésre a Tátika. A község életének kiemelkedő kulturális rendezvényét nagy érdeklődéssel fogadta a falu lakossága, melyet a zsúfolásig megtelt Művelődési Ház is bizonyított.

A szervezési, lebonyolítási feladatok ez évben az 5/a, 7/a és az 1/a osztályos tanulók szüleire vártak, s az irányításban kiemelkedő szerepet vállaltak a Szülői Munkaközösség tagjai.

A magas színvonalú műsorvezetést Szabó László tanár úrnak köszönhetjük, aki szakmai hozzáértésével varázslatos hangulatot teremtett az épület falai közé.

A produkciók elbírálására egy hét főből álló zsűri került felkérésre, melynek tagjai a következők voltak:

A zsűri elnöke:

Csetneki Ernőné jegyző asszony tagjai:

Nyeste István igazgatóhelyettes

Nagy Józsefné az iskolaszék elnöke

Kovács Dóra, Bene Ildikó, Csecsődi Nikolett, Kiss Barbara

A zsűri feladata kimondottan nehéz volt, hiszen a gyerekek maximálisan felkészültek és tudásuk legjavát nyújtották.

Köszönettel tartozunk szponzorainknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy minden részt vevő tanuló megfelelő díjazásban részesüljön.

A rendezvény támogatói voltak:

Polgármesteri Hivatal, Csecsődi Imre, Kiss Lajos, Ócsai Péter, Prókainé Répási Julianna, Köteles Csaba, MOL Hotels Rt. SATKOM Kft. Eger, Városgondnoksági Kft. Tiszaújváros, Lénárt Józsefné, Balogi Sándorné, Klárik Istvánné, Horváth Sándor, Tóthné Ittes Ildikó, Tóthné Famosi Ildikó, Nagyné Csúfor Ilona, Mizserné Kovács Erzsébet, Verhóczki Sándor, dr. Képes Ildikó Anna, Lénártné Szeberin Csilla, Nagy Józsefné, Szerencsi Miklósné, Szepesi Ferenc és Bozsik László, aki idén is biztosította a technikai feltételeket.

A Tátikán 116 fő tanuló indult, akik összesen 22 produkciót adtak elő, egyéni, kis- és nagycsoportos kategóriában. Az Általános Iskola szinte valamennyi osztálya képviseltette magát.

A jók közül is a legjobbak, akik első helyezést értek el az alábbi tanulók voltak:

Egyéni kategóriában:

• Tóht Klaudia 7/a

• Nagy Bolárka 5/a

Kiscsoportos kategóriában:

• Tóth Diána, Nagy Boglárka 5/a

• Mizser Attila 5/a, - Nagy Kornél 6/a

• Makó Zsanett, Vigh Ilona 8/a

Nagycsoportos kategóriában:

• Nagy Kornél, Mikesz Attila 6/a,

Farkas Richárd 5/a

• Farkas Kitti, Fodor Violetta, Péter Lilla 7/a,

• Vigh Ilona, Makó Zsanett, Holló Ádám, Balla Levente 8/a

• Androvics Gergő, Balogi Ádám, Bredák Attila, Gaál Brigitta, Holló Anett, Jankó Annamária, Jankó Laura, Kerti Dóra, Kovács Zsófia, Köteles Csaba, Lénárt Szabolcs, Lukács Dorina, Mikesz Csaba, Orosz Gábor, Verhóczki Judit, Verhóczki Tamás, Bolla Eszter 2/a

• Benyovszki Bálint, Orosz Gergő, Csiki Norbert, Farkas Gergő, Jankó Rajmond, Bálint Attila, Huszár György Nagy Péter 4/a

A zsűri különdíját kapták kiemelkedő szereplésükért a 4/a osztály tanulói.

A zsűri érdemi munkájának végzése alatt sor került a cserépfalui Tátika-győztesek műsorának megtekintésére, valamint a tombola nyereményeinek kihúzására. A gyerekek nagy örömeire idén is DISZKÓ zárta a rendezvényt.

A Szülői Munkaközösség köszönetét fejezi ki mindazoknak a pedagógusoknak, szülőknek, akik lehetővé tették a tanulók felkészülését.

S köszönjük a műsorban fellépő minden gyermek eredményes, fáradtságot nem ismerő munkáját, hiszen ezáltal egy kellemes délutánt szereztek mindazoknak, akik jelen voltak a Tátikán.

*Csiriné Kreszadló Petronella
SZM-elnök*

Helyi adórendeletek változása 1999. január 1-jével ...

Bogács Község Képviselő-testülete 1998. december 15-én tartott ülésén többek között módosította a gépjárműadó, idegenforgalmi adó, magánszemélyek kommunális adójára valamint a helyi iparüzési adó fizetésére vonatkozó rendeleteit.

A módosítások alapján 1999. január 1-jével a személyenként és vendégéjszakánként fizetendő adó mértéke 80 Ft-ról 100 Ft/fő/éjszaka emelkedett.

Jogsabályi változás miatt került sor a gépjárműadó mértékének emelésére. A képviselő-testület a gépjárműadó módosításáról rendelkező 1998. évi LXIII. törvény 6. §-ában biztosított úgynevezett „tőlígas határból” a legalacsonyabb összeget rendelte el alkalmazni 1999. január 1-jétől (A tv 600-1000 Ft közötti differenciálásra ad lehetőséget.) Így az évi adótétel - motorkerékpár, lakókocsi, lakóautó, sátrás utánfutó kivételével – a gépjárműnek a forgalmi engedélyben feltüntetett saját tömege minden megkezdett 100 kilogrammja után 600 Ft.

1999. január 1-jével a magánszemélyek kommunális adója az

alábbiak szerint változik.

Az a telektulajdonos, aki nem tesz eleget a beépítési kötelezettségének, a beépítési kötelezettség lejártát követő hónap első napjától 30 Ft/m²/év magánszemélyek kommunális adóját köteles fizetni.

Változott a helyi iparüzési adó is:

A helyi iparüzési adó mértéke – kereskedelmi tevékenységet folytató vállalkozó kivételével – az adózó korrigált nettó árbevételének 1,2%-a. (Korábban 0,8 % volt.) Kereskedelmi tevékenységet folytató adózó esetén a korrigált nettó árbevétel 1,4%-a. (Korábban 1,2% volt.)

Mentesülnek a helyi iparüzési adó fizetési kötelezettsége alól a csak őstermelői igazolvánnyal rendelkező magánszemélyek.

A képviselő-testület lehetőséget biztosít a helyi iparüzési adót fizetők részére arra, hogy rendelkezhetnek az általuk befizetett adó maximum 10%-ának, a településen működő, a gazdasági társaságokról és szövetkezetekről szóló törvény hatálya alá nem tartozó társadalmi szervezetek, alapítványok részére való felajánlásáról.

*Csetneki Ernőné
jegyző*

Idősek napja 1998

Képriport

Búcsúzunk Molnár József 1921–1998

1998. december 11-én az Idősek Találkozóján még csárdást és keringőt táncolt velünk, és arról beszélt, hogy már nagyon várja az elő-előbukkanó éltető napsugarakat, a tavaszt. Nagyon szerette a munkát, a földet, a virágokat és az embereket. Közismert és közkedvelt személy volt. Igazi lokálpatriótaként figyelemmel kísérte a falu életét, különösen a kulturális események vonzották. Az ünnepekre mindig virágot hozott, de jutott belőle a falu utcáira és tereire is. Húséges és áldozatkész tagja volt a Bogácsi Körnek. A Hagyományörző Együttest, a Pávakört is szívesen támogatta és kísérte a fellépéseire. Adottsága volt a versíráshoz, verseit szívesen és szépen szavalta az Idősek Klubjában is, ahová nagyon szeretett járni. Legyen példaértékű a szellemisége és emberszeretete mindnyájunknak.

Dorogi Mihályné

30 év, akárhogy számolom is, 30 év

Ez volt a mottója annak a nagy sikerű találkozóknak, amit Bogács legújabb, impozáns éttermében, a Jurta-kertben tartottunk mi ötvenhármasok, ötvennégyesek. Ennyi idő telt el 1968-óta, amikor elballagtunk a Bogácsi Általános Iskolából. Örömmel nyugtáztuk, hogy bár túl életünk delén, de még mind megvagyunk. Pedagógusaink közül sokat sajnos már nem tudtunk elérni. Ők már az égi katedrálról figyelik egykori tanítványaikat. Sok szeretettel üdvözöltük körünkben egykori magyartanárunkat Mohás Sándornét, mindannyiunk Magda nénijét, s egykori osztályfőnökünket Szabó Dezsőné, aki a meghatottságtól kissé remegő hangon, de gyönyörű szavakkal köszöntött bennünket. Ezután következett a rendhagyó osztályfőnöki óra. Mindenki benyújtott egy szóbeli fogalmazást. Téma az elmúlt 30 év ahogyan én éltem azt. Mindannyiunknak felnőtt, vagy szinte felnőtt gye-

rekei vannak már, akikre természetesen mind nagyon büszkék vagyunk. Néhányukat fotókról, de volt akit személyesen mutatott be az apa, vagy az édesanya. Elégedetten könyvelhettük el, hogy a jelenlévők közül mindenkinek van munkája, senki nem szorul támogatásra, tehát mi egy sikeres csapat vagyunk. A közös vacsora után egy kis poharazgatás mellett, jól kibeszélgettük magunkat. Éjfél körül néhányan táncrea perdültek.

A találkozó befejeztével létrehoztunk egy közös pénzalapot, amit az iskola alapítványába kívánunk befizetni. Szeretnénk ezzel egy hagyományt teremteni, hiszen hasonló közösségek minden évben születnek, csak össze kell hívni őket.

Találkozunk 2003-ban.

Horváth Gyula

Emlékfoszlányok

„... nem előre szeret nézni, hanem hátra” - írta egykor Arany János Divat és nosztalgia. Mindig is az volt. Manapság még egy rádióadó is megél belőle. Jó húzás, hiszen a mi fiatalságunk slágereit adja éjjel, nappal. Ha belegondolunk, ez a mi, a lakosság fele, ezen túl bizonyára jó zenék születtek akkoriban, hiszen a fiatalok is szeretik. Emlékezzünk legszebb éveinkre! Legszebb? Nagyon szép emlék az a tény hogy fiatalok voltunk, bár nekem személy szerint nem ezek voltak a legszebb éveim. Az az öt év is megérdemelne néhány szót, de most a 30 éves osztálytalálkozó kapcsán emlékezem.

Amikor én még kissrác voltam - énekelte az Illés együttes a táncdalfesztivál győztes dalát. Akkor még nem volt minden házban tv az úgynevezett öregek klubjában tapostuk egymást, hogy láthassuk a döntőt. Ha valaki nem tudná, nyilván sokan vannak már ilyenek, ez a klub valamikor a kultúrház hosszú folyosójából lett leválasztva, ami ma már mellékhelyiség, de eredetileg a fiataloknak készült. Ez volt az első KISZ -

klub '68-ban a KISZ új helyre költözött, amely később tűzoltóklub, vagy iroda lett, ma infonációs iroda. Akkor ide zsúfolódunk be ráérő időnkben mi, kiszesek. A mai fiataloknak már semmit nem jelent a KISZ. Nekünk sem jelentett semmit. Tudtuk a jelentését, tudtuk azt is, hogy mi vagyunk a fiatal kommunisták elméletileg de ez senkit nem érdekelt. A kiszesek helyett használhattuk volna a srácok elnevezést, ez is pont annyit jelent. A klub viszont egy nagyon fontos találkozóhely volt számunkra. Gyakorlatilag a téli szünetben indult be a klub-élet. Volt egy lemezjátszónk, amit mindenki kezel, néha többen is egyszerre. A CD korában már hihetetlennek tűnik, hogy minden dal után lemezt kellett cserélni, vagy legalább fordítani. Jól éreztük itt magunkat a mi szűkre zárt világunkban. A külvilág dolgai nem érdekelték, pedig fontos dolgok történtek ebben az időben. A Prágai Tavasz éppen a nyári szünetre esett, így az iskolában idehaza már nem hallhattunk róla. Pártunk és kormányunk érthetően nem na-

gyon szellőztette a dolgot. Vietnam bombázásáról évekig mindennap beszámoltak a rádióban, de a csehszlovákiai eseményekről szinte csak az utcán hallottunk, persze nem ugyanazt mint amit néhány szóban a rádió mondott. Utólag kissé szégyenlem is, de nem nagyon érdekelt. Megdöbbenett amikor egy résztvevő hallottakról beszélt, de hamar túltettem magam a dolgon. Évekkel később úgy beszéltek, hogy a felvidéki magyarok nagy örömmel fogadták a bevonuló katonáinkat, azt hitték visszakerülnek Magyarországhoz. Annál inkább ellenséges lett a hangulat, amikor megtudták, hogy mi is a forradalmat mentünk levetni. Segítettünk megmenteni a népi demokráciának csúfolt diktatúrát. Az egészben az a legszomorúbb, hogy sokan, sokáig azt hittük, helyesen. Azóta nagyot fordult a történelem kereke. A Trianonban kreált országok széthullottak, de az akkori döntést nem lehet visszacsinálni. A történelem nem az igazságosságáról híres. Nagyon biztatóan alakul viszont a jószomszédi viszony a környező országokkal. Remélhetőleg a határok lassan elveszítik jelentőségüket és majd senkit nem fog érdekelni, hová rajzolták azt a térképen.

Horváth Gyula

Técsőn jártunk ...

A Vöröskereszt Helyi Szervezete és az Önkormányzat felhívására a kárpátaljai árvízkárosultak megsegítésére három délutánon keresztül gyűjtést szerveztünk. A jóérzésű emberek egymás kezébe adták a volt Videotéka ajtajának kilincsét és hozták különféle adományait, ruhaneműt, lábbelit, tisztálkodószereket, írószereket és tartós élelmiszereket. Többen pénzt adományoztak és szinte mindenki egy-két kedves vagy sajnálkozó, együttérző szót. A pénzadományból tartós élelmiszereket és tisztálkodószereket vásároltunk. A szállítást végül is alig tudtuk berakodni az Önkormányzat és a Konfekció 97. Kft. mikrobuszába. November 21-én hajnali két órakor indultunk a célállomás Técső városa felé.

A magyar határon 3 percet, az ukrán határon pedig több mint három órát időztünk. (Az igazsághoz hozzátartozik, hogy szállítmányunk előtt vámolták a Máltai Szeretetszolgálat 7 autóból álló konvoját.) Az árvíz okozta út- és hídkárok miatt Beregszászon át egy közel száz kilométeres kerülővel jutottunk Técsőre. Az adományokat a helyi Hollósy Simon Magyar Tanymű Középiskola Igazgatója – Ambrus Pál – és tanárai vették át. Mivel az iskolában éppen tanítási szünet volt, a hazautazásunkat követő héten a pedagógusok által szétválogatott ruhaneműkből, és a bogácsiak valamint az utánunk érkező más szállítmányok élelmiszereiből egységcsomagokat képezve minden diák és családja részeseült.

Úgy érzem, legfontosabb célunkat – hogy közvetlenül a rászorulóknak részesejnek az adományból – a pedagógusok segítségével sikerült elérnünk. Sötétedés előtt még volt egy kis időnk, így szétnéztünk a településen. Elmentünk a Várházhoz, megnéztük azt a mérőléceket is, amelyenél mért vízálást mindennap hallhatjuk a rádióban, és a védőgát tetejére följutva elcsodálkoztunk azon, hogy ha az átszakad, akkor Técsőnek „annyi”. Técsőt ugyanis úgy öntötte el a Tisza, hogy visszafelé áramlott a nagy tömegű víz és nem gátátszakadás után zúdult a hatalmas tömegű, sodró erejű áradat a városra. Így is óriási pusztítást végzett. Igaz az 1970-es nagy árvíztől kb 10 centivel elmaradt tetőzésekori szintje, de a település utcái közül csak kettő

– magasabban fekvő – nem került elöntésre.

A Várháznál, a II. világháboniban felrobbantott híd még álló szerkezetére is rámentünk, amiért még ezelőtt 10 évvel is 20 év járt volna (börtön). Most nem kellett hasonló retorziótól tartani, hiszen a Tisza túlsó partján – román területen – is mással voltak elfoglalva az emberek.

Sötétedés után kedves vendéglátóink, szállásadóink fogadtak bennünket finom vacsorával (Kaszó Bálint szülei illetve Kaszó Gábor unokatestvére).

Az esti diskurzus során már hallhattunk arról, hogy az árvíz még le sem vonult – sok ház pincéje még színültig volt vízzel – újabb katasztrófa fenyegeti a környékbelieket, a föld- és hegycsuszamlás számos halottal és elhunttal.

Hazaindulásunk előtt számomra nagyon megható volt, hogy a szomszéd házból kijöve idősebb bácsi és feleség sírva mondott köszönetet nekünk, valamennyi adományozónak. „Legalább Ti gondoltok ránk magyarok, ha már a kormányunk nem. Az Isten áldjon meg Benneteket érte.”

Hazafelé tartva láttuk a viski tragédiát. Az állva maradt házak oldalán jócskán az ablakpárkány fölött látszott az a csík, ahogyan a Tisza – Petőfi szavaival élve – „el akarta nyelni a világot”.

A 160 évvel ezelőtti nagy tiszai árvíz után sajnos az idén ismét bebizonyosodott, hogy sok helyen még mindig igaz a mondás „azért a víz az Úr”.

A segélyszállítmányt Bogácsról Técsőre eljuttatta: Huszár Zoltán, Kaszó Bálint, Kaszó Gábor és e sorok lejegyzője Vörhóczy Sándor

A Técsői Hollósy Simon Középiskola Igazgatójának köszönőlevele

A Técsői Hollósy Simon Középiskola tanárai és tanulói nevében hálás köszönetemet fejezem ki azért a segítségért, amit a hozzánk eljuttatott szállítmány révén nyilvánítottak irányunkban.

Számunkra ez bizonyítéka annak, hogy az Óhazában igenis tudnak rólunk, gondolnak ránk és habár a Nagycsaládtól távolra kerültkünk, de nem vagyunk elérhetetlenek.

*Ambrus Pál
igazgató*

A labdarúgó-bajnokságról

Lassan véget ér ez az év is. Itt az ideje, hogy egyfajta számvetést készítsen az ember az elvégzett munkáról, az elért eredményekről. Mondhatom mozgalmas bajnoki szezon mögött állunk. Az idény bővelkedett rendezvényekben, és elvégzendő munkában. Már a nyár elején előtérbe került az öltöző felépítésének kérdése. Az Önkormányzat átértékelte a helyzet tarthatatlanságát és biztosította a Sportkör számára az anyagi háttérrel az öltöző építéséhez. Megfelelő vállalkozóval sikerült aránylag rövid idő alatt elkészíttetni az öltözőt. Hideg melegvízes zuhanyzó került kialakításra, és az épület fűthetővé vált. Jelenleg a Megyei I. osztály elvárásainak is megfelel.

Június hónapban ismét vendégül láttuk szlovák barátainkat, elmondhatom a barátság a két csapat között egyre elmélyültebbnek látszik. Az év folyamán néhány előkészületi mérkőzést is játszottunk, vegyes eredmények születtek. Legnagyobb problémánk az edző kérdése volt. Sajnos ez a dolog megpecsételte a csapat szereplését az első hat fordulóban. Fizetség nélkül, társadalmi munkában nehéz megfelelő szakembert találni a csapat élére. A hatodik forduló után Kónya Balázs vette át a csapat irányítását, úgy gondolom tevékenysége osztatlan sikert aratott. November hónapban meglátogatta a csapat szlovák barátainkat. A mérkőzés nehéz volt és döntetlen eredmény született. Amí viszont ezután következett, azt hiszem minden résztvevő számára emlékezetes marad. Hajnalig tartó mulatságon vettünk részt.

A bajnokság befejeztével szükségessé vált a sporttaggyűlés rendezése, melyen nagyszámú érdeklődés mutatkozott. Fontos napirendi pontokban kellett dönteni, így a taggyűlésnek nagy jelentősége volt. Értékelésre került a csapat őszi szereplése a felnőtt 9., az ifi 10. helyen végzett. Nagyon szép eredmény ez, hiszen bogácsai sportkör még ilyen eredményt nem ért el. Sok összetevője volt ennek az eredménynek. Mindenekelőtt a játéko-

sok akaratereje, önzetlen, odaadó magatartása és a csapatszellem vitte sikerre a 17 játékost, bátran gratulálhatunk nekik.

Taggyűlésünkön személyi kérdések is napirendre kerültek. A vezetőséget a tagság 100%-os egyetértésével kibővítettük, így jelenleg a Sportkör-vezetés így áll föl: elnök Csecsődi Imre, gazdasági vezető Vörhóczy Sándor, elnökségi tagok: Bakondi Tamás, Győri József, Gyurcsik Sándor, Jankó László, Fekete Attila.

Szükséges volt a változtatás, mert az elvégzendő munka túl soknak bizonyult két-három ember számára. Reménykedem abban, hogy az elkövetkező időben sokkal könnyebben fog menni a Sportkör irányítása, az egyes fordulók lebonyolítása.

Az év végét a sportbállaal zártuk, úgy gondolom jól sikerült. Vendégül láttuk a játékosokat, támogatóinkat, szurkolóinkat, akik segítséget nyújtottak a működéshez, itt anyagi és erkölcsi támogatásra gondolok. A szurkolói tábor megválasztotta az év legjobb játékosait: I. helyezést Pintér Tamás, II. helyezést Vörhóczy György, III. helyezést Csattos László, IV. helyezést Kónya Péter és Varga Krisztián ért el.

Volt tombola és hajnalig tartó mulatsággal zártuk a szezont.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik munkámat támogatták, a játékosoknak és családtagjaiknak, a polgármester úrnak, a helyi önkormányzat tagjainak, a rendezőknek, Jankó Lászlónak, aki segítségével veszélybe került volna a helyi fordulók lebonyolítása. Külön köszönet jár a szponzoroknak, Lénárt Józsefnek, aki a buszt rendelkezésünkre bocsátotta, végezetül de nem utolsósorban a szurkolóknak, akik biztatták csapatunkat. Úgy gondolom, közös munkánk eredménye ez az előkelő hely a Megyei II. osztály középcsoport 9. helyezése. A tavaszi fordulóban emelt fővel léphetünk pályára.

A Sportkör nevében minden kedves sportot szerető társamnak kellemes ünnepeket, és boldog új évet kívánok.

*Csecsődi Imre
KSK elnöke*

Mohás Livia földink köszöntése

A Népszava 1998. november 16-i számában a 11. oldalon olvastam: Születésnap köszöntő: Mohás Livia író-pszichológust köszöntik ma délután 17.00 órakor kerek születésnapján pályatársai a Magyar Írószövetség klubjában: Budapest VI. Bajza u. 18. 1998. október 23-án a Parlamentben tüntették ki.

Itthon volt 1998. augusztus 20-án a község jubileumi ünnepén.

Hajdu Imre és barátai „Nekünk Bogács a világ közepe” c. könyv nem jutott el lapunk minden olvasójához, ezért il-
lőnek és kötelezőnek tartom Mohás Livia „Ha azt hallom Bogács” c. írásából a szülőfaluról tett szép és lélekemelő vallomását közreadni.

„Bogács nekem a kezdet és a befejezés. Ott láttam meg a napvilágot, és ha lezártam ezen a bolygón a pályafutást, akkor ott fogok nyugodni.”

A szerző közlése: a Mohás-sírkert kövén bevésve olvasható Mohás Livia neve is.

A vallomás így folytatódik: „Szerettem és szeretem ezt a falut ... ott tanultam meg az írást, az olvasást, a

barátkozást, a beszélgetést, a játékokat, a nótákat, a táncolást, vagyis az élet legfontosabb dolgait. Ott voltam elsőáldozó is. Az elsőáldozás után közös reggelin vettünk részt. Épp ezt az élménydarabot ábrázolja az alább közölt regényrészlet, amelyet az Oroszlános kert c. könyvből emeltem ide.

E sorok írója közli: a regényben a Jács-völgyi elsőáldozók ünnepéről, majd a csecslyuki pincékről és a falu azon részéről. Bozóki plébános úr nevével is találkozunk ebben az írásban. 1993 januárjában a Magyar Kultúra Napján is járt itthon. Pap János költő faggatta. Hajdu Imre, aki szintén a Templomsoron nevelkedett (Ady E. u.) az Észak-Magyarországban és lapunkban tette közzé a Mohás Liviával folytatott beszélgetést. Látogatást tett az iskolában, ahol tanártársaival és a gyerekekkel folytatott hasznos eszmecsere. Szerző közlése: Az Élet és Irodalom c. folyóirat hajdani tanügyi vitájában és iskolaügyekben szenvedélyesen képviselte a haladás ügyét.

Iskolatársaival és a fiatalabb nemze-

dék képviselőivel való beszélgetés nemcsak az új ismeretek gyarapodása okán, hanem a régi barátkozás fel-elevenítésének mára és a jövőre nézve is bátorító volt.

1999-ben is módot kell találni az újabb találkozásra, amellyel elősegíthetjük a 2000-ben megtartandó bogácsiak harmadik világtalálkozójának tartalmasabbá tételét.

Jó egészséget, további sikereket nagyszerű alkotásokat kívánunk Mohás Livia kedves földinknek, akire büszkék lehetünk.

Hegy Imre

Köszönetnyilvánítás

Hálásan köszönöm a Bogácsi Ősz szerkesztőségének, hogy emelkedett szavakkal méltatták a szülőfalumhoz való hűségemet, és a jó kívánságokat. Örülök, hogy „munkaközbeni” fényképet közöltek, amikor a község fennállásának 750 éves évfordulóján a jubileumi ünnepség megnyitó rendezvényén kedves földink Fehérvári Istvánné Makó Livia kiállításán méltattam művészi munkásságát.

Engedjék meg, hogy lapunkban jó egészséget kívánva köszöntsem két elemi iskolai osztálytársamat: Özv. Bényei Imréné Víg

sal a 3. osztályban, Szabó Gyurival (az édesapja kovács volt az Újvároson) az első padban egymás mellett ültünk.

A tanítónkat Blanár Sándornak hívták, később vitéz Mohás Sándor néven tiszteltük.

December 12-én Pesten a Nemzeti Pártban – 1939-óta vagyok tagja –

sok más harcostársammal együtt a Bibliával ajándékoztak meg Pontosabban: Szent Biblia magyar nyelvű fordította Károli Gáspár 1590. Igazgatta és megjobbitotta Szenci Molnár Albert 1608. Hasonmás formában megjelent Ötvös László gondozásában 1998. A könyvet ajándékozók ajánlása így szól: „ki-ki amely hivatásban hivatott el, abban maradjon”. (Pál apostol 1. levele a Korinthusiakhoz 7. rész 20. vers.) Dr. Borók Imre elnökünk tudós ny. középiskolai tanár szóban hozzátette: a „Jelenések könyvére” hivatkozva: „Légy hű mindhalálig Neked adom az Élet koronáját”.

Továbbra is hűséges maradok a szülőföldhöz.

Hegy Imre

Bogácsért díjjal,

a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei

Közgyűlés

„Pro Comitatus” díjjal kitüntetett

Szabálytalan

Még ide hallik
gyermekkorom
éjféli misére hívó
harangkondulása.
Még bensőmben rezeget
a hála halleluja.
De léptem már
egyre rogyadozva,
a végső ámen
felé vezet.

Gál Mihály

Bogácsi Tél

Bogács Község Önkormányzatának lapja

Szerkesztő:

a Szerkesztőbizottság

Fotó: Verhóczi Sándor

Felelős kiadó:

Szajlai Sándor polgármester

Szedés: GARAMOND

Kiadványszerkesztő Stúdió

Eger, Vörösmarty u. 89.